

understøttes og underbygges bedst muligt, og at man, uden at hengive sig til Illusioner, maatte værne Folkeforbundet stærkest muligt. Mindretallet erklærede sig derfor rede til „i enhver Henseende at opfylde de Forpligtelser, der paa-hviler Landet som Medlem af Folkeforbundet«. Mindretallet gjorde imidlertid gældende, at den eneste rigtige Maade at gøre dette paa i den foreliggende Situation var at udstede en Lov, som gav Regeringen Bemyndigelse til at gennemføre de Foranstaltninger, der maatte være *en Følge af Folkeforbundets Beslutning af 7. Oktober*. Derimod afviste Mindretallet Regeringens Ret til at kræve en *almindelig* Bemyndigelse til at handle i alle senere fremkommende Situationer, idet det henviste til, at man umuligt kunde have nogen Mening om, hvilke Situationer der kunde komme til at foreligge, og at man tidligere havde set Eksempel paa, at Bemyndigelse givet i een Situation og under de til denne knyttede Forudsætninger var anvendt i en helt anden og under helt ændrede Omstændigheder. »Den udstrakte Tillid til Regeringen, som en almindelig Bemyndigelse i Henhold til Regeringens Forslag forudsætter, har Regeringen intet Krav paa at faa opfyldt.«

Ud fra disse Forudsætninger foreslog Mindretallet at begrænse Regeringens Bemyndigelse til »de Foranstaltninger, som Folkeforbundet som Følge af Beslutningen af 7. Oktober d. A. skønner paakrævet til Gennemførelsen af de Medlemmerne i Henhold til Pagtens Art. 16, Stk. 1, paahvilende Forpligtelser«. Dette Ændringsforslag, der fandt Støtte fra Det frie Folkeparti, medens Retsforbundet og Kommunerne gik imod det, forkastedes med 77 Stemmer mod 43. Herefter undlod Venstre og Konservative at stemme ved Sagens 3. Behandling, hvor Lovforslaget vedtoges med 78 Stemmer mod 5 (Det frie Folkeparti).

I *Landstingets* Udvalg genoptog de to Partier det af Folketinget forkastede Ændringsforslag, men erklærede sig dog villige til at forhandle om en noget ændret Formulering. Da Udenrigsministeren og Regeringspartierne imidlertid ikke vilde fravige Kravet om en permanent Bemyndigelseslov, og da Oppositionen erkendte, at Situationen krævede Gennemførelse af visse Foranstaltninger, frafaldt man at stille Ændringsforslag og overlod til Regeringspartierne selv »under eget Ansvar at gennemføre den permanente Lov«.

Resultatet af Afstemningen i Landstinget blev da, at Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 24 Stemmer. 34 Medlemmer stemte hverken for eller imod.